

Egy fűzfa élete képekben

(Bohus Borbála 7.A osztályos tanuló meséje)

A Balaton parti telekről reggel eltűnt a nyugalom. Egy favágó jött, hogy kivágja a kert végén álló öreg szomorúfüzet. A tulajdonos a teraszon ült, és a kertészekkel beszélt. Megegyezett a favágó, sövénynyíró, virágültető munkásokkal az órabérről, majd mindenki munkához látott. A fa már érezte, életének hamarosan vége. Minden vágásnál, mikor a fejsze belehasított, felderengett életének egy-egy része.

Puff.

... a kis magot kiemelte a fűzfa alól a kis Bandi, és zsebre tette. Néhány perc múlva kivette a zsebéből, és egy csodás, virágzó, zöld kertben apró gödröt kapart, a magot belerakta, betakarta és megöntözte...

Puff.

... kibújt az első levele és Bandi kis kerítéssel vette körbe. A fiú elment és az apró növény nagyon élvezte a tavaszi nap melengető sugarát. Jól esett neki a lágy szellő is. Andris visszajött kezében egy locsolókannával. Finoman megöntözte majd újra elment. Kellemes volt a friss víz...

Puff.

... erős, másfél méter magas fácskává cseperedett. Bandika és barátai kapufának használják a fociban.

– Laci, passzolg!

– Ide Bandi, itt vagyok!

– Góóól!

A fa nagyon boldog volt, hogy része lehetett a játéknak...

Puff.

... kora tavaszi szellő fújdogált. Megérkeztek az első fecskék. A fűzfa békés szundikálását megzavarta valami. A lombkoronájába beköltözött egy fiatal fecskepár. Örömmel köszöntötte új lakóit...

Puff.

... meleg, nyári nap volt, és a fűzfa már szép, nagy, terebélyes fává nőtt. De nem csak ő változott, hanem kedves barátja is. András már apuka, két kisfiú és egy kislány apja volt.

– Apu, ide jó lenne!

– Nézzük csak. Elég vastag ág, elbír titeket. Rendben. Tomi, hozd csak a kötelet!

Hintát tesz a fára. Lilike azonnal ki is próbálja.

– De jó, de jó, Jijinek nagyon tetszik!

A fűzfa ekkor úgy érezte, bolond volt az a tudós, aki az ő fajtáját szomorúfüznek nevezte és nem boldogfüznek...

Puff.

... hideg, őszi nap volt. A fűzfa is hullatta már leveleit. Autóduda szólt.

– Tomi, Berci, Lili, siessetek már!

A fűz nem értette mi történt, de rosszat sejtett. A kocsiajtó becsapódott, és az autó elment, messzire...

Puff.

... a telken álló ház már jó pár éve üresen állt. Megviselte az időjárás, akárcsak a fűzfát. Sötét felhők úsztak az égen, majd egyszer csak megeredt. Az erős szél csapkodta, az eső verte a fát. Fázott. Nagyon magányos volt, mióta elmentek az emberek. A lombkoronájában lakó madarak egy tavasszal már nem tértek vissza. Teljesen egyedül állt. Egy villám nagy dörgéssel a fába csapott. Iszonyúan fájt neki. Egy ága meg is gyulladt, de a zuhogó eső eloltotta. Mindenfelé villámlott, a dörgés félelmetes volt...

Puff.

... forró, nyári nap volt. A fa már nagyon régen nem kapott vizet. Arra gondolt, hogy ha Bandi itt lett volna, biztosan megöntözte volna. Vissza fog jönni... vissza kell jönnie. Nem lehet, hogy örökre itt hagyta...

Puff.

... egy elegáns Mercedes állt meg a ház előtt. Egy hölgy szállt ki belőle, kifestve, magas sarkúban. A másik oldalon egy nagydarab kigyúrt férfi lépett ki. Sétáltak pár lépést, vágtak néhány grimaszt a házra majd visszaültek és elhajtottak...

Puff.

... két héttel később az autó visszatért, de nem egyedül. Sok munkás jött, gépek és a ház lebontásába kezdtek...

Puff.

... az új ház elkészült és az új lakók beköltöztek. Mondanám, hogy fel sem tűnt nekik a fűzfánk, de ez nem igaz. Azonnal meghagyták, hogy ki kell vágni, mert zavarja a kilátást a vízre. Így hát megérkeztek a kertészek...

Puff.

A favágónak még egy utolsó vágás vissza van, hogy a fűz kidőljön. A fa behunyja szemeit.

Reccs.

És a fa egyenesen, büszkén eldől. Egy utolsó, a legutolsó puffanás hallatszik. Már nem a balta hangja, hanem a szomorúfűzé. Mintha csak utolsó szó jogán annyit mondana:

– Köszönöm, hogy élhettem!